

ஊடுஊடுஊடுஊடு ஊடுஊடு : ஊடுஊடு ஊடுஊடுஊடு ஊடுஊடுஊடுஊடு ஊடுஊடு!

ஓர் பள்ளியின் நாளொன்றில் 'டொராண்டொ'வில் வசிக் குமார் புகலிடம் தீபிக் கனடாவில் நிலைத்துவிட்ட இலங்கை அகதியான கச்சேவனின் சிந்தனையிலே எண்ணம் உதித்தது. வயது நாற்பதுகை கடந்து விட்டிருந்த நிலையிலும் அவன் எவ்விதப் பந்தங்களிலும் தன்னையின் பிணத்தை குக்கொள்ளாமல் தனித்தே வாழ்ந்து வருகின்றான். இந்நிலையில் அவன் சிந்தனையில் உதித்த அவ்வண்ணம் தான் என்ன? 'நெசுகப்பே' ஒரு கப கலந்துகொண்டு, தான் வசிக் குமார் தோடர் மாபியின் பல்கணிக் குவந்து, அங்கிருந்த கதிரையிலமர்ந்தான். எதிர்விரிந்துகிடந்த வாளை நோக்கினான். சிந்தனைகள் ஒவ்வொன்றாகத் தோன்றி மறையைத் தொடங்கின. மீண்டும் அவன் சிந்தனையில் அவ்வண்ணம் தோன்றி மறையே தது. தான் யார்? என்று மனம் சிந்தித்தது. அதுவரை காலத்தன் வாழ்வைச் சிறிது சிந்தித்துப்பார்த்தது மனம். பாலிய பருவம், பதினம்ப பருவம், இளமை பருவம், புகலிடப் பயணம் என்பவற்று பருவங்களைப் பற்றி மனத்தில் அசைபடாண்டான். 'காலம் எவ்வளவு விரைவாக ஓடிவிட்டது!' என்றொரு எண்ணம் தோன்றி மறையே தது. தன் எண்ணங்களை, இதுவரை காலத்தன் வாழ்க்கையின் எழுத்தில் பதிவு செய்ய தாலென்ன என்றொரு எண்ணமும் கட்டவே தோன்றியது. இவ்வண்ணம் தோன்றியதும் சிறிது சோர்ந்திருந்த நெஞ்சினில் உவகைக் குமிழிகள் முகிழ்த்தன. அதுவரை காலமமான தன் வாழ்பனுவல்களை ஆவணப்படுத்துவதன் அவசியம் பற்றிச் சிந்தித்தான். அதுவே சரியாகவும் தோன்றியது. அது அவனுக்கு ஒருவித உற்சாகத்தினதைத் தந்தது. அதன்மூலம் அவனது எழுத்தாற்றலையும் சமூகமடைபடும் துமாயுமென்றும் எண்ணமொன்று தோன்றி மறையே தது. எதிர்காலத்தில் அவன் தானோர் எழுத்தாளனாக வரவேண்டுமென்று விரும்பினான். இவ்விதம் தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எழுதுவதன் மூலம் தன் எழுத்தாற்றலைச் சமூகமடைபடும் தலாமென்றெண்ணினான். அதுவே எழுத்தாளனாவதற்குத் தான் இடும் அதிவாரமுகவமிருக்கக் கூடுமென்றும் எண்ணினான்.

அவனுக்கு அவன் அதுவரையில் வாசித்த சூயசரிதைகள், புனைவுகள் பல நின்றவைக்கு வந்தன. கவிதையில் எழுதப்பட்டிருந்த பாரதியாரின் சூயசரிதை அனதைக்குக் குமார் முன்வந்து நின்றது. அவனுக்குப் பிடித்த சூயசரிதையும் கட்ட. எப்பொழுது மனம்

அமரத்தியிழந்து அலபாயந் தாலும் அச்சுயசரிதையை எடுத்து வாசித்துப் பார்ப்பான். அலபாயும் மனம் அடங்கி அமரத்தியிலாழந்து விடும். அச்சுயசரிதையை நீண்டதொரு சூயசரிதையல்ல. ஆனால் அதற்குள் அவன்தன் வாழ்க்கையின் முக்கிய பகுதிகளை, மூதற் காதல், மணவாழ்க்கை, குடும்பத்தின் பொருளியல் நிலை மாற்றங்கள், இரூப்பு பற்றிய அவனது களேவிகள் அனதைத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தான்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையின் 'பொய்யாயொ பழங்கதையாய்க் கனவாய் மலெல்லப் போனதுவே' என்னும் வரிகளைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கும் சூயசரிதையின் ஆரம்பத்தில் 'வாழ்வு முற்றுங் கனவெனக் கஹிய, மறவை லோர்த மூரபிழையென்றுகாண்' என்று கஹியிருப்பான். தாழ்வு பற்றி புவித்தலக் கோலங்கள் எல்லாம் சரதம் (உண்மை) அல்ல என்பதையும் அறிந்திருந்தான். இம்மானுட வாழ்க்கை கனவானது ஆனால் இவ்விருப்பு மாயை அல்ல. மாயை பொய்யெனல் முற்றிலும் கண்டனம் என்கின்றான். ஆனால் அனதைத்துக்கும் அடிப்படையான இப்பிரம்மத்தின் இயல்பினை ஆய்நல்லரூள் பற்றிலன் என்கின்றான். 'தன்னுடைய அறிவின்க்குப் புலப்படலின் றியே தயே மீ தவிரே சொல்லுஞ் சொல்லினசைச் சமீமயென்று மனத்திடகை கொள்வதாம் தீய பக்தியியற்கையும் வாய்ந்திலனே' என்னும் மனத்தெளிவு மிக்கவனாகவுமிருக்கின்றான் அவன்.

'உலகலொமோர் பரூங்கன வஃதுளே உண்டு உறங்கியிடர் சயெத்து சதெத்திடும் கலக மானுடப் பிச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவினுங்கனவாகுமிதனிடசை தினங்களுயிர்க்குமுதாகியே சபெபுதரகரிதக மயக்குமால் திலக வாணுதலார் தரூ மயைலாத் தயெவிகக கனவென்து வாழ்கவே' என்கின்றான். கலக மானுடப் பிச்சிகளின் வாழ்க்கையோர் கனவா. இதில் திலக வாணுதலார் தரூம் மயைல் தயெவிகக கனவா என்று பண்ணைத்தபிக்கி வகைகின்றான். இவ்விதம் ஆரம்பமாகும் அவனது சூயசரிதையில் அவன் நினைவு கஹும் மூதற் கனவா அவனது மூதற் காதல் பற்றியது. பிள்ளைக் காதல் பற்றியது. 'அன்ன போழ்தினிலுற்ற கனவினை அந்த மிழ்ச்சொல்லெவ்வண்ணுச் சொல்லுகனே?' என்றாரம்பித்துத் தன் மூதற் காதலை விபரிப்பான். மூதற் காதலை அவன் விதந்து கஹுகின்றான். வயது முற்றியபின் உறும் காதல் மாசுடதைத்தது; தயெவிகமன்று என்னும் அவனது வரிகள் மூதற் காதலைச் சிறப்பிக்கின்றன.

பாரதியின் சூயசரிதை பற்றிய எண்ணங்கள் எழுந்தாட, எழுந்து உள்ளே சென்றவன் அண்மையில் வாங்கி வதைத் திருந்த குறிப்பேட்டினை எடுத்து வந்தான். சிறிது நேரம் மாநகரத்து இரவா வானைநோக்கியவன், அதுவரை காலத்தன் சூயசரிதையினை எழுத்தத்தொடங்கினான்; நிகழ்வுகள் நினைவில் தோன்றிய ஒழுங்கில் எழுத்தத்தொடங்கினான்.

